

NAISED ISLAMIS

Kes on räti all? – 3

Islami nägemus naisest – 3

Naise staatus teistes religioonides – 5

Muhammed ﷺ ja naiste õigused – 5

Naise vaimne staatus – 6

Naise sotsiaalne roll – 6

Abielu islamis – 7

Ahistav abielu? – 8

Käitumisreeglid meestele ja naistele – 10

Mõni sõna polügaamiast – 11

Mosleminaiste riietus – 12

fotod - mosleminaiste erinevad riietused – 13

Naise staatus ja õigused – 14

Kõik siin kokku kogutud tekstid on üleval Internetileheküljel

www.islam.pri.ee

SOOVIN TUTVUDA / Naised islamis

KES ON RÄTI ALL?

Milline pilt kerkib teile esmalt silme ette, kui mõtlete mosleminaisest? Salapärane ja looritatud meeste rõhumise ohver, kes ootab vabastamist läänemaailma poolt? Harimatu välismaalane, kellega teil on vähe või üldse mitte midagi ühist? Kui teie tutvusringkonnas pole just moslemitest sõpru või tuttavaid, on üpris suur võimalus, et teie mulje mosleminaisest on suures osas kujunenud tänu meedias levivatele negatiivsetele stereotüüpidele – võrdkujud, millel pole tegeliku eluga kuigipalju ühist ja mis võivad olla kujundatud selleks, et ligi tõmmata rohkem vaatajaid, müüa rohkem tooteid või toetada kellegi poliitilisi ideid.

Kui palju te tegelikult teate mosleminaiste elust või väljavaadetest ja miks on see oluline? Esiteks, selle planeedi elanikkonnast moodustavad moslemid 20–25% ja islamist on saanud teine peamine religioon Euroopas. Kuid kas teadsite, et suurem osa Euroopa ja Ameerika islamiusku pöördujatest on naised, mitte mehed? Kas teid üllatab teadmine, et paljud naised moslemimaailmas tunnevad mõnede lääne naistele kaasa ja näevad hoopis neid ohvritena? Kas olete kunagi vaevunud mõtisklema selle üle, miks mosleminaised, kes läände immigreruvad, säilitavad tavaliselt oma identiteedi ja püüdlevad selle poole, et see oma lastele edasi anda? Mõtlev inimene hakkaks juurdlema selle üle, et kui islam on nii rõhuv, nagu mõned ajakirjanikud soovivad meid uskuma panna, miks ei põgene mosleminaised sellest usust hulgakesi? Mis on islamis see, mis köidab järgijaid ka väljaspool islamiriike?

Heidkem pilk sellele, mida on islamil pakkuda haritud naisele tänases maailmas ja üritagem mõista, miks nii paljud naised (ja mehed), igast rassist, erinevate nahavärvidega ja sotsiaalsest klassist on valinud islami. Tõde, nagu ka tegelik elu, on väljaspool propagandat ja stereotüüpe.

ISLAMI NÄGEMUS NAISEST

Esiteks, Koraanis ja hadithides (Prohvet Muhammedi ﷺ ütlustes) kujutatakse naist positiivselt. Koraan on ainus maailma pühakiri, milles viidatakse pidevalt naistele meeste kõrval ja mõlemaid kirjeldatakse kui sõpru ja partnereid usus. Järgnevad värsid Koraanist on lihtsalt mõned tähelepanuväärsed näited:

« Usklikud, mehed ja naised, on üksteisele kaitsjad, abistajad ning sõbrad; nad levitavad tõde ja keelustavad vale, palvetavad, maksavad vaestele ettenähtud almust ja nad kuuletuvad Jumalale ja Tema sõnumitoojale. Neile on Jumal armuline. Tõesti, Jumal on Kõikvõimas, Tark. Jumal on uskujatele, meestele ja naistele, lubanud aiad, mille all voolavad jõed, et seal elada, ning Eedeni aedades ilusad mõisad. Aga suurim õndsus on Jumala heameel: see on ülim õnn. » (9:71–72)

« Tõesti, meestele ning naistele, kes Jumalale alistuvad, ja meestele ning naistele, kes usuvad, ja meestele ning naistele, kes kuuletuvad, ja meestele ning naistele, kes räägivad tõtt, ja meestele ning naistele, kes on kannatlikud, ja meestele ning naistele, kes on alandlikud, ja meestele ning naistele, kes annavad almust, ja meestele ning naistele, kes paastuvad, ja meestele ning naistele, kes hoiavad oma vooruslikkust, ja meestele ning naistele, kes peavad Jumalat tihti meeles, on Jumalal varuks andestus ja määratu suur tasu. » (33:35)

Islamis on selge, et naise ja mehe vastandamine ei ole vajalik. Pigem on mõlema rollid hädavajalikud ja teineteist täiendavad. Koraan ütleb:

« Oo inimkond! Olge teadlikud oma kohustusest oma Issanda ees, kes lõi teid ühest hingest ja kellest Ta lõi talle kaasa ja neist kahest hajutas laiali (üle kogu maa) palju mehi ja naisi. Kartke Jumalat, kelle (nimel) te nõuate omale õigusi üksteise üle ja (pidage meeles oma kohustust nende ees), kelle üsad teid kandsid. Tõesti, Jumal vaatab igavesti teie üle. » (4:1)

« Ärge igatsege taga teeneid, millega Jumal on teinud mõned teist ülemaks teistest. Meestele on tasu selle järgi, mis nad on ära teeninud, ja naistele on tasu selle järgi, mis nad on ära teeninud. Ja paluge Jumalalt, et Ta annaks teile oma küllusest. Tõesti, Jumal teab kõike. » (4:32)

Prohvet Muhammed ﷺ rikastas ilmutusi, mille ta sai, edasiste õpetuste ja suurepärase isikliku eeskujuga, mistõttu oli ta vägagi armastatud nii oma pere kui järgijate poolt. Ta keelas vägivalla naiste suhtes ja oli igasuguse võimu ja jõu kuritarvitamise vastu. Ta hoiatas, et nii mehed kui naised on Jumala ees vastutavad nende hoole või võimu all olevate eest, ja ütles:

„Ärgu ükski moslemimees hoidku südames halba tunnet mosleminaise vastu. Kui talle ei meeldi üks naise iseloomuomadus, leiab ta temas teise, mis on meeldiv.”

„Parimad usklike seas on need, kes on parimad oma naiste ja perekonna vastu.”

NAISE STAATUS TEISTES RELIGIOONIDES

Kuigi need õpetused ei pruugi tunduda tänapäeval väga tähelepanuväärsetena, olid need ilmutamise ajal revolutsioonilised ühtmoodi nii araablastele kui mittearaablastele. Samal ajal, kui moslemitest poegadele õpetati, et Paradiis laiub nende emade jalge ees, õpetati Konfutsiuse ajal Hiina naistele kuuletuma oma isadele, siis abikaasadele ja lõpuks abikaasa surma korral poegadele. Hindu naised kuulutati mitesobivaks iseseisvuse jaoks, loomupäraselt nõrkadeks, kergelt valele teele juhitavaiks, patusteks ja rumalateks. Budismis peeti naise kurjuse kehastuseks. Omal ajal pidasid juudid ja kristlased naise vastutavaks inimkonna languse eest ja menstruatsiooni ning laste sünnitamist jumaliku needuse tagajärjeks. Tuhat aastat pärast Muhammedi ﷺ vaidlesid 1586. aastal Prantsuse katoliiklased ikka veel selle üle, kas naised on hing või mitte. Inglismaa põletasid kristlased elusalt tuhandeid naise üksnes kahtlusest, et nad on nõiad. Euroopas ei saanud abielunaised õigust omada kinnisvara, saada lahutust ega sõlmida lepinguid enda nimel kuni 19. sajandini. Pole siis ime, et naised, kes leidsid sellised õpetused ülemäärased olevat, astusid nende vastu ja võitlesid parema kohtlemise eest.

MUHAMMED ﷺ JA NAISTE ÕIGUSED

Prohvet Muhammed ﷺ oli äärmiselt edukas sotsiaalne reformaator, nagu ka vaimne ja poliitiline juht, kes võitles nõrkade ja rõhutute õiguste eest. Naiste kohta käivatel Koraani värssidel oli naiste staatust ja õigusi tunduvalt parandav efekt ajal, mil need ilmutati. Mosleminaistele anti õigus omada, pärida ja müüa oma kinnisvara nii, nagu neile sobis, tagasi lükata pealesunnitud abielusid, jätta alles oma perekonnanimed ja identiteet ka pärast abielu, algatada lahutust ja saada haridust – seda kõike juba 7. sajandil. Kontrastiks masendavale olukorrale, mis mõjutas naise toleaeelses maailmas, paistsid mosleminaised silma õppimise ja saavutuste poolest. Prohvet ﷺ kuulutas: „**Teadmiste omandamine on kohustus igale moslemile, naisele ja mehele,**” ja tema oma naine Aiša andis hiljem tuhandeid tema ütlusi hilisematele põlvvedele edasi. Aiša oli tuntud oma meditsiiniliste, poeetiliste ja islami seaduslaste teadmiste, nagu ka oma isikuomaduste, iseloomu ning intelligenti poolest. Paljud mosleminaised olid keskajal auväärsetel õpetlaste ning usujuhtide kohtadel. Mosleminaiste peamisteks takistusteks neile tagatud õiguste saamisel siis ja praegu on olnud püsivad mitteislamilikud kultuuritraditsioonid (tavaliselt

ulatudes aega, mil inimesed ei olnud veel antud paikkonnas islamit omaks võtnud), ebaadekvaatne religioosne haridus ja inimloomuse halvem külg.

NAISE VAIMNE STAATUS

Nagu Koraani värssidest näha, peetakse naisi meestega vaimselt võrdseteks ja neil on samad religioossed kohustused. See on seda olulisem, et moslemi peamiseks eesmärgiks on teenida Jumalat ja et meie maailma peetakse ei millekski enamaks kui testimise kohaks, mis valmistab meid ette igaveseks eluks pärast surma. Koraan tõmbab pidevalt meie tähelepanu faktile, et aeg, mille veedame siin ilmas, on lühike ja ettearvamatu, tegelikult loeb meie iseloom, see, kuidas teisi kohtleme ja mida teeme õnnistustega, mille Jumal on meile saanud. Selles kontekstis on kodu ja perekond ülima tähtsusega, kuna stabiilsed perekonnad on hädavajalikud stabiilsete laste kasvatamiseks, kes annavad oma usu ja väärtushinnangud edasi järgmisele põlvkonnale. Nagu ütleb üks teada-tuntud araabia vanasõna: „**Ema on kool.**”

NAISE SOTSIAALNE ROLL

Islam toetab traditsioonilist tööjaotust, kus naised võtavad peamise vastutuse kodu eest, samal ajal kui mehed on vastutavad nende majandusliku toetamise eest, kuid seda olulise erinevusega: emadust ja kodundust ei peeta vähem tähtsaks või tasuvaks kui tööalane karjäär. Tõepoolest, emadus on üks kõige tähtsamaid ameteid ja kompetentseid emasid, kes suudavad edukalt majanda sooja ja mõnusat kodu ning kasvatada õnnelikke, enesekindlaid ja distsiplineeritud lapsi, on üha raskem leida. Mosleminaistele ja moslemitest emadele on tagatud austus, mis kuulub kõikidele naistele rabelemise ja ohverduste eest, mis nad oma pere heaks toovad. Enamgi veel, moslemid peavad ebaõiglaseks koormata naist nii emaduse füüsiliste ja emotsionaalsete nõuetega kui ka töökoha professionaalsete nõuetega, mille tulemuseks on paljude naiste kurnatus ja perekonnaelu hävinemine majandusliku heaolu nimel. Moslemid tunnevad tihti kaasa lääne naistele, kes kannatavad seksuaalse eksploateerimise ja ärakasutamise all nii kodus kui ka töökohal, samas oma traditsioonilistes rollides tunnustamata jäädes. Lääne naised, kes tahavad olla austatud ja tunnustatud, peavad tihti riietuma ja käituma nagu mehed ning praktikas oodatakse neilt tihti karjääri eelistamist lastele, jättes pereelu hooletusse. Islamis on naiselikkus hinnatud ja mosleminaised võivad saada kõrghariduse, töötada

väljaspool kodu või töötada heategevuslikul eesmärgil ühiskonna heaks nii kaua, kui nende peamised ülesanded on täidetud. Raha, mille moslemineaine teenib, on täielikult tema oma, et kulutada seda nii, nagu ta just ise soovib. Mehed on ainuisikuliselt vastutavad pere ülalpidamise eest.

ABIELU ISLAMIS

Kuigi moslemitest lapsevanemad mängivad traditsiooniliselt suurt rolli tutvuste korraldamisel ja oma lastele elupartneri valimise aitamisel, peavad nii mees kui naine vabatahtlikult abieluga nõustuma. Prohvet ﷺ andis naistele, kes olid sunnitud abiellu nende endi tahte vastaselt, õiguse oma abielu tühistada.

Islamis on abikaasade omavaheline suhe vastastikusel sõltuvuses, põhinedes armastusel ja rahul. Koraan ütleb:

« Ja üheks Tema märkidest on, et Ta lõi teile teist endist kaasad, et võiksite neist lohutust leida ja Ta lõi teie vahele südamlikkuse ja halastuse. Kindlasti on selles märgid inimeste jaoks, kes mõtisklevad. » (30:21)

Abielu ei ole seetõttu mitte üksnes füüsiline ja emotsionaalne vajadus, vaid märk Jumalalt. See on vastastikuste õiguste ja kohustustega suhe, mis põhineb jumalikul juhtimisel. Jumal lõi mehe ja naise teineteist täiustava iseloomuga ja tõi Koraanis välja seadustesüsteemi sugudevahelise harmoonilise toimimise toetamiseks.

« ...Nemad (teie naised) on teile rüüks ja teie olete neile rüüks ... » (2:187)

Riietus pakub füüsilist kaitset ja katab nii keha ilu kui ka iluvead. Sellisena näeb islam ka abikaasade rolli. Kumbki kaitseb teist, peidab teise vead ning täiendab abikaasa omadusi. Abieluga kaasneva armastuse ja turvalisuse edendamiseks on mosleminaistel erinevaid õigusi. Esimene naise õigus on saada *mahr*, kink abikaasalt, mis on osa abielulepingust ja abielu õiguslikkuse eelduseks.

Mõlemad vanemad peaksid püüdlema stabiilse, armastava kodu ja partnerluse loomise poole. Perekonna suurem asjade üle otsutamine peaks toimuma arutledes ja vesteldes. Pere ülalpidajana eeldab mees, et võtab juhtimise enda kätte, kuna tema on oma pere eest hoolitsemisel Jumala ees vastutav. Kui ühisele kokkuleppele ei jõuta, peaks naine meest toetama, kui mees just ei palu tal teha midagi sellist, mis läheb religioossete seadustega

vastuollu. See toimib hästi senikaua, kuni kumbki pool käitub täiskasvanulikult ja kohtleb teineteist austuse ja lahkusega ning taktitundeliselt.

AHISTAV ABIELU?

„Appikene! Ära seda nüüd küll tee!!! Jumala eest! Ta peksab su läbi, hoiab sind päevad otsa köögis kinni ja võtab lahutusel lapsed käest!”

Uskuge või mitte, aga pidin seda enne abiellumist rohkem kui ühe heatahtliku inimese suust kuulma. Lõpuks ei osanud ma isegi enam kuidagi muud moodi reageerida, kui vaid malbe naeratusena. Sisemuses aga kriipis mõte - **mis õigusega te minu abielu lahutate, enne kui see pole veel alanudki???**

Teema alustuseks tooksin näite ühest Prantsusmaal näidatud saatel, kus noor prantslanna jutustas oma luhtaläinud abielust.

Noor töölisklassi prantslanna abiellus Pariisis juhuslikul läbisõidul oleva rikka naftašeiigiga. Neiu kolis mehe koju ning esimesed kaks aastat olid unenägu: kleidid, kalliskivid, lossid. Perre sündis kaks poega. Seejärel aga muutus kõik. Mees hakkas kurtma, et naine ei mõista teda ning ei tea midagi tema kommetest. Noorik kohkus, talle tulid meelde vanemate hoiatused ja tuttavate peavangutused. Ta võttis oma kaks poega ja joosis esimesele lennukile. Sellest ajast elab ta pidevas kolimispalavikus ja hirmus, et mees tuleb teda otsima ja lapsed ära röövib. Mees olevatki käinud Prantsusmaal, kuid kuuldes, et naine teda näha ei taha, käis vaid koolis poegi vaatamas ja ütles, et tuleb tagasi hiljem, kui lapsed on suuremad. Mis siis juhtuma hakkab, muidugi ei tea ...

Juhtumeid on palju. Osadel on õnnetum lõpp, osadel õnnelikum. Isiklikult ei tunne ma ühtki araablasest või mitte-araablasest moslemi naist, kelle mees talle kuidagi eriliselt liiga teeks, mina isiklikult kaasa arvatud. Mees nagu mees ikka; vast ainult selle vahega, et kuna on jumalakartlikum, siis viina ei võta, võõraid naisi ei katsu ja üldse on austus perekonna kui sellise vastu palju suurem. Siinkohal pean rõhutama, et õnnelikus abielus naistest ei ole ju mõtet rääkida ega filme teha. Igapäevaelu idüll tänapäeva publikut ei huvita. Samuti ei tasu arvata, nagu sellised abielud oleks mingi „moeröögatus”. Minu enda kursusekaaslane abiellus mehega, kelle ema on blond ja sinisilmne prantslanna, „isehakanud” moslem ja isa tuneeslane. Elavad juba 30 aastat väga õnnelikus abielus, Tuneesias! Kedagi ei peksta, kööki või magamistuppa ei aheldata. Lapsi on peres kaks – poeg ja tütar, mõlemad kõrghariduse saanud õnnelikult abielus noored.

Eurooplanna-moslemi õnnetu lõpuga abieludel on reeglina üks ühine joon - noor naine on kogenematu ja mees kosib teda vaid välimuse tõttu. Siinkohal tahaks küll Eesti tüdrukutele ühe asja südamele panna – kui ikka absoluutselt mehe kultuuriruumist ja perekonnast ei hooli, siis parem moslemile üldse mitte minna! Varem või hiljem tekivad sellest konfliktid. Kohe alguses tuleb kokkuleppele jõuda, kes milles mööndusi teeb (ja need ei pea loomulikult ainult ühepoolsed olema), muidu läheb pärast kindlasti lahinguks. Kuid see ei ole soovitus mitte ainult eestlanna-moslemi abielule, vaid kõige üldisemas mõttes segaabielludele. Ja ega abieluõnn ei ole tagatud ka „omasuguste” vahel. Kui palju on Eestis segaabiellusid? Praeguse seisuga mitte just eriti palju. Sellegipoolest lahutatakse meil 68% abieludest, mis on Euroopa Liidu kõrgeim protsent. Seega ei ole meie kindlasti mitte need õiged teistele selles suhtes moraalilugema. Ma ei tea, et selle kohta oleks ametlikku statistikat tehtud, kuid oma tutvusringkonna põhjal (kus on nüüdseks küllaltki palju eestlanna-moslem abielusid) võin kindlalt väita, et Eestis on ikka mitu ja mitu korda rohkem abielulahutusi kui nende segapaaride vahel. Hetkel meenub mulle ... üks.

Teine ühine joon luhta läinud eurooplanna-moslem abielude vahel on raha. Mitmed lahutatud abielude meespooled on Gulfi riikide rikkad naftašeid, kes vahel Euroopast lõbureisidelt naisi „kaasa ostavad”. Ja noored kogenematud naised lasevad end unistustel kaasa viia. Kuid samas ei saa öelda, et Eestis neid rikkaid ja võimsaid ärimehi vähe oleks, kel’ naine ja lapsed kodus, kuid noored kogenematud näitsikud armukesteks võetud.

Või miks otsida vaid meie riigi „rikaste ja ilusate” seast? Süüdistatakse ju islamit ka polügaamia lubamises, kuid selle peale ei mõtle keegi, et Euroopas ja USAs on statistiliselt palju rohkem mitme naisega mehi kui islamiriikides, kus tänapäeval on reeglina siiski igal mehel vaid üks naine. Kuna mehel on lubatud võtta veel teinegi kõrvale, siis ei tunne ta ka vajadust seda kellegi eest varjata. Miks siis tavaliselt ei võeta? Esitage see küsimus mõnele moslemist mehele. Reeglina nad vastavad kui ühest suust: „Hull oled või? Ühegagi tegemist!” Islami seadus näeb ka ette, et kui mehel on mitu naist, peab ta KÕIGILE naistele KÕIKE võrdselt jagama. Naine ei ole asi, mida omada; selle naise eest peab ka hoolitsema ja tööd rabama; kõik tema õigused tagama. Kui ühel naisel on maja, siis peab teisel ka olema, kui ühel on auto, olgu ka teisel jne. Ja südant on ju veelgi raskem, kui mitte võimatu jagada. Seega loobub enamus meestest sellest „privileegist”.

„Meil” aga peetakse salaja ikka mitut. Või kuidas muud moodi nimetada neid mehi, kellel on mitu „girlfriend’i” korraga. Abielurikkumist ju pole, kuna abielus ei olda. Kuid *de facto* on siiski tegemist polügaamiaga, nagu ka väga kiirete partnerivahetustega suhete

puhul. Kui palju on meie ühiskonnas tänapäeval mehi, kellel vana naine lastega kodus ja noor armuke kõrval? Kus on siis õiglus nii abikaasa kui ka armukese suhtes???

Palju on minu käest ka küsitud, et mis ikka tõmbab ühte Eesti tüdrukut nii kaugel kultuuri ja usuga mehe poole. Kas nad on siis tõesti nii palju paremad? Kas meie mehed ei kõlba? Ei, ma ei ütleks, et ei kõlba! Ja pealegi ei saa teha üldistusi. Häid ja halbu mehi on igal pool. Minu puhul mängis väga suurt rolli see, et ma täpselt tean, mida islam mehelt nõuab. Seega, kui abiellun tõsiselt religioossetest seadustest lugu pidava mehega, võin olla kindel, et respektieritakse ka kõiki minu õigusi. Moslemist mehed näiteks ei arva, et naine on majapidamises töölooma eest. Tooksin siinkohal väga koduse näite – abikaasal tekkis *fatira* (pannil küpsetatav mannakook) isu. Mina vaatasin elutoas televiisorit, nii ta suundus siis ise kööki oma maiuspala valmistama. Ei läinud palju aega mööda, kui kööki sattus ka mu abikaasa 10-aastane vend. Too küsis siis loomulikult, et millega vanem vend tegeleb. Abikaasa vastas: „Teen *fatirat!*” Vend tõmbas nina kirtsu ja uuris edasi: „Aga miks Kätlin ei või teha?” ja mina kikitasin vastuseks kõrvu. „Aga miks ta peaks? Mina ju süön ka. Aziz, kas sa tead, et meie prohvet (rahu olgu temaga) aitas alati oma naisi söögitegemisel ja tubade koristamisel! **Ta ütles, et parimad meie hulgast on need, kes on oma naistele parimad!**”

Kätlin Hommik-Mrabte

KÄITUMISREEGLID NAISTELE JA MEESTELE

Selleks, et kindlustada pere ja ühikonna moraalne väärikus, oodatakse moslemimeestelt ja -naistelt teatud käitumismallide järgimist, mis mõnede inimestele võivad tunduda ahistavatena. Mõlema soo esindajatelt oodatakse tagasihoidlikult riietumist avaratesse läbipaistmatutesse riietesse ja situatsioonide vältimist, kus nad oleksid üksi vastassooesindajaga või mis tooks kaasa kiusatuse või arusaamatused. Lisaks sellele katavad mosleminaised oma juukseid, kuna naisi peetakse tavaliselt kütkestavamaks sugupooleks ning üks naise suureks iluks on tema juuksed. Neid piirangud ei järgita kodus lähedaste perekonnaliikmete ringis, vaid nende eesmärgiks on kaitsta naise avalikkuse ees ja tõmmata tähelepanu pigem tema iseloomule ning teadmistele kui välimusele. Islamis peetakse seksuaalset tungi loomulikuks ja soovituks, kuid see on piiratud abielusidemetega. Seetõttu kurvastab moslemeid naiste ja üldse inimkeha vulgaarne kasutamine turunduslikel eesmärkidel, nagu näiteks pornograafias, mille tulemuseks on seksuaalsuse odavnemine ja perekonna ning vaimse elu õõnestamine.

MÕNI SÕNA POLÜGAAMIAST

Paljud inimesed on teadlikud sellest, et moslemimeestel on lubatud abielluda rohkem kui ühe naisega. Kuid üldiselt ei teata, et sellistele meestele on kehtestatud väga ranged naiste ajaliselt ja rahaliselt võrdse kohtlemise tingimused.

Koraan ütleb: „**Ja kui te kardate, et ei suuda orbudega õiglaselt käituda, siis abielluge oma valitud naistega - kahe, kolme või neljaga; kuid kui kardate, et ei suuda (nendega) õiglaselt käituda, siis vaid ühega ...**“ (4:3)

Tegelikkuses on monogaamia norm ja polügaamia erand, kuna enamus mehi leiab, et ei suuda ühel või teisel põhjusel endale rohkem kui ühte naist lubada. See ei ole kunagi olnud moslemite hulgas väga levinud, välja arvatud piirkondades, kus mehed juba varem lausa mitmekümneid naisi omasid, ja see on harva edukas, kui just esimene naine sellega ei nõustu. Polügaamiat ei ole seega võimalik kellelegi peale suruda.

Islam ei rajanud polügaamiat. Tegelikult ilmneb mingit liiki polügaamiat igas ühiskonnas – kas siis ametliku abielu, armukeste, prostitutsiooni või abieluväliste suhete näol. Islam minimaliseeris ning reguleeris polügaamia traditsiooni, et kaitsta naisi ja lapsi, keda võidakse muidu ära kasutada ning hüljata. Mõningatel juhtudel, nagu näiteks siis, kui esimene naine on krooniliselt (või vaimselt) haige või pole võimeline lapsi saama, kui sõja tõttu on palju leski ja orbe või kui abielu on samahästi kui läbi, aga naine soovib siiski selle mehega abielusuhtesse jääda, võib avalik ja seaduslik polügaamia olla parim lahendus. II Maailmasõja järgsel Saksamaal kaaluti mõnda aega vägagi realselt ajutise polügaamia kehtestamist, kuna väga palju mehi oli sõjas surma saanud, jättes seega palju naisi lastega leskedeks ning ülejäänud vallalisteks. Väga paljud naised olid sunnitud vaid leiva eest oma keha Briti ning USA sõduritele müüma. Sellises olukorras eelistaks iga naine olla kasvõi neljas, kui vaid oleks mees, kes tema ja ta laste eest hoolitseks.

Prohvet Muhammed ﷺ oli oma esimese naise Khadižaga 25 aastat abielus ega abiellunud ühegi teise naisega seni, kuni Khadiža elas. Tema abielud mitmete leskede ja lahutatud naistega hilisematel aastatel sõlmiti peamiselt poliitilistel ja humaansetel põhjustel. Näiteks abiellus ta päris mitme naisega, kuna nood olid sõjas kaotanud oma mehe ning jäänud seega kaitseta. Kõigist prohvet Muhammedi ﷺ naistest vaid üks oli temaga abielludes neitsi (st ei olnud lahutatud ega lehestunud). Juba see fakt peaks igatühe peast peletama pettepidi noori näitsikuid täis haaremitest. Tema kodust elu iseloomustas

armastus, teistega arvestamine, lahkus ja austus. Tema abikaasa Aiša on öelnud: „*Ta aitas alati majapidamistöödega ning parandas aeg-ajalt oma riideid ja kingi ning pühkis põrandat. Ta lüpsis, pani köidikusse ning toitits oma loomi ise.*” Kord küsiti Aišalt, kuidas

Muhammed ﷺ oma perekonnaga käitus. Ta vastas: „*Ta aitas oma pereliikmeid nende kodutöodes, kuid kui kõlas palvekutse, (jättis ta kõik katki ja) lahkus palvusele.*”

Muhammed ﷺ ise on aga öelnud: „*Ideaalseimad usklikke seas on oma usus need, kes on parima moraaliga. Ja parimad nende hulgast on need, kes on parimad oma naiste vastu.*”

Väga huvitavat loengut polügaamia ning muudegi huvitavate teemade kohta islamis saab kuulata - <http://www.hearislam.com/pic.php?id=296> (Yusuf Estes – “4 wives”).

MOSLEMINAISTE RIIETUS

Hižab on sõna, mis ei viita mitte üksnes pearätile, vaid kogu riietusele tervikuna ja peaks vastama järgmistele tingimustele:

1. Riietus **peab katma kogu keha**, va käed ja nägu mis võivad jääda nähtavale. (Osade islami õigusteadlaste kohaselt tuleks katta ka käed ja nägu, välja arvatud silmad, seega on käte ja näo näitamine maksimum, mida teha võiks.)
2. Riiete **materjal peab olema piisavalt paks**, nii et sellest ei ole võimalik läbi näha.
3. Riietus peab **langema vabalt**, nii et keha kuju ja vormid ei ole nähtavad.
4. Naiste riietus **ei tohi sarnaneda meeste riietusele**.
5. Riiete disain **ei tohi imiteerida uskmatute naiste riietust**.
6. Disainis **ei tohi olla väga tugevaid mustreid ja kujundusi**, mis tähelepanu tõmbavad.
7. Riietust **ei tohiks kanda eesmärgiga oma reputatsiooni tõsta** ega staatust rõhutada või suurendada.

Nende piirangute eesmärgiks on kaitsta naist meeste himurate pilkude eest. Naine ei tohi endale mingil moel tähelepanu tõmmata. Islam kaitseb naist. Uskmatud naised paljastavad tänapäeval oma seksuaalsuse kõigile meestele ja lisavad, et see on nende vabadus. Kas see on ikka vabadus tekib siin küsimus? Islam vabastas naise oma keha müümisest parema elu nimel juba 1400 aastat tagasi.

Koraanis on kirjas, et naine peaks olema tagasihoidlik.

„Ütle usklikele meestele, et nad langetaksid oma pilgud (*ja ei vaataks keelatud asju*) ja hoiaksid oma privaatseid kehaosi (*nt suguaktist väljaspool abielu*). Nii on nendele puhtam. Tõepoolest, Jumal on Kõiketeadja selles, mida nad teevad. Ja ütle usklikele naistele, et nad langetaksid oma pilgud ja hoiaksid oma privaatseid kehaosi, et nad ei näitaks oma loomulikku ilu ja ehteid, välja arvatud see, mis on ilmne (*mis on vajalik – näiteks silmad, et näha teed; juuksed nt ei ole vajalik et leida teed, avada ukse jne*) ning et nad riided üle oma keha ja ei näitaks oma ilu, välja arvatud oma abikaasadele või oma isadele või oma abikaasade isadele või oma poegadele või oma mehe poegadele või oma vendadele või oma vennapoegadele või oma õepoegadele või (moslemi)naistele või orjataridele või teenritele, kes on seksuaalihast vabad (*vanad, haiged, varem ka kastreeritud*) või väikestele lastele, kel pole veel seksist aimu ja et nad ei hargitaks oma jalgu, et mitte tõmmata tähelepanu oma varjatud ilule. Oo usklikud, pöörduge kõik koos patukahetsuses Jumala poole, et teid võiks saata edu.” (24:30-31)

MOSLEMINAISTE ERINEVAD RIIETUSED:

NAISE STAATUS JA ÕIGUSED

Islam näeb naist, olgu ta siis vallaline või abielus, kui indiviidi, kellel on oma õigused, kaasa arvatud õigus omada ja jagada oma vara ja sissetulekut, ilma kellegi eestkosteta (olgu siis tegu isa, abikaasa või kellegi kolmandaga). Tal on õigus osta ja müüa, teha kingitusi ja anda raha heategevuseks ning ta võib kulutada oma raha nagu soovib. Abielu kaasavara antakse peigmehe poolt pruudile isiklikuks kasutamiseks ja ta hoiab pigem alles oma perekonnanime, kui võtab abikaasa oma.

Islam julgustab meest oma naist hästi kohtlema, kuna Muhammed ﷺ on öelnud: **„Parimad teie hulgast on need, kes on parimad oma naiste vastu.”**

Emad on islamis kõrgelt austatud. Islam soovitab kohelda neid parimal moel. **„Kord tuli üks mees prohvet Muhammedi ﷺ juurde ja ütles: „Jumala sõnumitooja! Kes inimeste hulgast on kõige rohkem minu seltskonda väärt?” Prohvet ﷺ vastas: „Sinu ema.” Mees küsis: „Seejärel kes?” Prohvet ﷺ vastas: „Sinu ema.” Mees küsis jälle: „Seejärel kes?” Prohvet ﷺ vastas: „Sinu ema.” Mees küsis veel: „Seejärel kes?” Prohvet ﷺ vastas: „Siis sinu isa.””**

Islam hindab naisi kõrgelt. Naine on kui pärl või vääriskivi. See, et islam naisi alavääristab ning nad igasugustest õigustest ilma jätab, on lihtsalt järjekordne stereotüüp, millel ei ole mingit alust peale „kõlakate”. Loomulikult ei saa väita, nagu ei oleks islamimaades ühtki väärkohaldud naist, kuid kindlalt võib väita, et meie oma ühiskonnas on neid sama palju või veelgi enam. Ka ei tohi unustada, et islam andis juba oma algushetkedest alates naistele väga suured õigused (näiteks õigus ise otsustada oma abielu üle, õigus valida juhti ehk hääletamisõigus, õigus vabalt vallata oma vara, õigus lahutust nõuda jne.), millest paljud Euroopa naised veel 20. sajandi alguseski vaid unistada võisid. Kui moslemist naist halvasti koheldakse, siis ei ole see mitte islami vaid tema abikaasa või isa viga, kes islamist palju ei tea või selle seaduseid ei järgi.

